

Τῆς Χαρικλείας ἐρμῆνευμα τῆς σώφρονος ἐκ φωνῆς
Φιλίππου τοῦ φιλοσόφου.

Ἐξιόντι μοί ποτε τὴν πύλην Ῥηγίου τὴν ἐπὶ θάλατταν
ἄγουσαν καὶ γενομένῳ κατὰ τὴν τῆς Ἀφροδίτης πηγὴν
διῆξε φωνὴ βοῶντός τινος καὶ καλοῦντός με ἐξ ὀνόματος.
ὡς δὲ μεταστραφεὶς περιεσκόπουν πόθεν εἶη, Νικόλαον
5 εἶδον τὸν βασιλικὸν ἐπιγραφέα θέοντα ἐπὶ θάλατταν μετὰ
Ἀνδρέου τοῦ Φιλέτου· ἦστιν δὲ ἄμφω προσφιλεστάτω ἐμοὶ
ὅτι μάλιστα. ἔδοξεν οὖν μοι ἀφεμένῳ τῆς ἐπὶ θάλατταν
ὁδοῦ ἀπαντῆσαι αὐτοῖς· ἐνωθέντες δὲ ῥᾶστα ὑπομειδιῶν
θάτερος ‘σὺ μὲν’ εἶπεν, ‘ὦ θανμάσιε, οὕτως ὀλιγῶως
10 διάκεισαι, ὡς εἶαν ἀχαλίνους γλώττας κατὰ τῶν σοφῶν λό-
γων θήγασθαι· περὶ γὰρ τὰ τοῦ ἱεροῦ προπύλαια πολλοὶ
τῶν φιλολόγων ἀλισθέντες τὴν Χαρικλείας βίβλον ἀνα-
γινώσκουσιν, ὧν οἱ πλείους κερτομοῦσι καὶ καταμωκῶνται,
τὴν ἱστορίαν ἐπιτωθάζοντες. ἐγὼ δὲ Χαρικλείας ὧν ἐρα-
15 στής ἄχθομαι, νῆ τὴν σὴν σοφίαν, καὶ ἀντιβολῶ μὴ
περιδεῖν τὴν σώφρονα κόρην ὑβρίζεσθαι, ἀλλ’ ἀντι-
θεῖναι συνήγορον τὴν σὴν σοφίαν σά τε μῆδεα σὴν
τ’ ἀγανοφροσύνην, καὶ ὑποδειῖξαι τοῖς στωμύλοις
φέναξι τούτοις ὡς πόρρω μέμψεως πάσης ἢ τῆς Χα-
20 ρικλείας διήγησις’. ‘καινόν τι ἕοικας ἐπιτάττειν, ὦ

Huius fragmenti particulam inde a primis verbis usque ad ἐπιτάττειν ὦ λῶ-
στε (p. 383, 1) ex apographo vitiosissimo edidit Dorvillius in Misc. Crit. p. 376.
emendatius recudi iussit Coraës in Heliodori vol. I. p. πγ’. correxi ego ex co-
dice Marciano 410 (M) saeculi XII, unde et reliqua descripsi, quae nunc pri-
mum prodeunt. 4 περιστραφεὶς M. 5 βασιλικὸν M. 6 ἦσθην M.

7 θαλάττης M. 9 ὀλιγῶως M. 13 πλοῦτος M. κερτομοῦ-
σιν M. 16 σώφρονα M. ἀντιθῆναι M. 17 Hom. Od. λ 203.
18 στωμύλοις M.

λῶστέ' ἦν δ' ἐγώ, 'καὶ ἐν χειμῶνι ζητεῖν ἄνθη ἔαρινά
 καὶ ἐν γῆρα καὶ πολιᾷ ἀθύσματα παιδικά· ταῦτα γὰρ
 οἷόν τι γάλα τῆς ηἠπιώδους παρέντες παιδεύσεως ἐπὶ τὴν
 φιλόσοφον ἡλικίαν μετήλθομεν, εἶτα εἰς τὰ τῶν θείων
 δογμάτων ἀνάκτορα εἰσωκίσθημεν· νυνὶ δὲ πρὸς τὸ τῆς 5
 καθ' ἡμᾶς φιλοσοφίας καὶ σχῆμα καὶ ὄνομα ἀνθεικλύσθη-
 μεν· ἔρωτικαὶ γὰρ ἐξηγήσεις καὶ διηγήματα νεανικαῖς ἡλι-
 κίαις ἀρμόδια. οὐδὲ γὰρ αὐτοῦ τοῦ θείου ἔρωτος γηραιαὶ
 ψυχαὶ ἢ ηἠπιώδεις αἰσθάνονται, ἀλλ' αἱ νεάζουσαι καὶ
 ἀκμάζουσαι, εἴ τι δεῖ τῷ μυστικῷ πείθεσθαι ἕσματι λέ- 10
 γοντι, διὰ τοῦτο νεάνιδες ἠγάπησάν σε, ὡς μόνης
 τῆς τοιαύτης ἡλικίας χωρούσης τὰ ἔρωτικά ὀπιστεύματα.
 ὑμεῖς δὲ βούλεσθε καθέλκειν ἀνέραστον γέροντα πρὸς ἔρω-
 τικά διηγήματα. ἀλλ' ἐπειδὴ κατὰ τὸν εἰπόντα σοφὸν
 παίζει καὶ πολιὰ, τὰ δὲ παίγνια σεμνά, φέρε δὴ 15
 καὶ ἡμεῖς σεμνῶς τῷ πλάσματι παίζωμεν καὶ τῆς φιλοσό-
 φου συννοίας ἐκστάντες μικρὸν πρὸς παλινοδίαν τραπῶ-
 μεν ἔρωτικῆν. καὶ Σωκράτης γὰρ ὁ σοφὸς τᾶλλα μὲν ἦν
 φροντιστής, ἀλλὰ μετὰ τοῦ καλοῦ Φαίδρου κεκαθικῶς ἐπὶ
 τοῦ ἄγνου τὸ σύσκιον ἐψυχαγῶγει τὸν νέον ἔρωτικά διηγή- 20
 ματα. ἀλλ' ἕωμεν ὑμῶν τε ἕνεκα καὶ ἀληθείας αὐτῆς'.

Ἐλθόντες οὖν εὔρομεν τοὺς φίλους ἀολλέας πρὸ τῶν
 ἱερῶν πυλῶν τοῦ νεῷ ἀπεκδεχομένους ἡμᾶς. ἀποδοὺς οὖν
 τῇ δεσποίνῃ παρθένω τὰς εἰκνίας εὐχάς, εἶτα καὶ αὐτοὺς
 προσειπὼν ἐν χαμαιζήλῳ θάκῳ κατεκλίθημεν παρ' αὐτὸν 25
 τὸν τῆς ἱερᾶς πύλης οὐδόν, καὶ λέγειν ἀπηρξάμην ὧδε.

Ἡ βίβλος αὕτη, ὦ φίλοι, Κιρκαίῳ κνκεῶν ὠμοίωται,
 τοὺς μὲν βεβήλως μεταλαμβάνοντας μεταμορφοῦσα εἰς
 χοίρων ἀσέλγειαν, τοὺς δὲ κατ' Ὀδυσσεᾶ φιλοσοφοῦντας
 μυσταγωγοῦσα τὰ ὑψηλότερα· παιδαγωγικὴ γὰρ ἡ βίβλος 30
 καὶ ἠθικῆς φιλοσοφίας διδάσκαλος, τῷ τῆς ἱστορίας ὑδάτι
 τὸν οἶνον τῆς θεωρίας κεράσασα. καὶ ἐπειδὴ τῶν ἀνθρώ-
 πων ἡ φύσις εἰς ἄρρεν καὶ θῆλυ μεμέρισται, καὶ ἀρετῆς

3 παρέντες M. 5 εἰσωκίσθημεν M. 6 ἀνεκκίσθημεν M.
 9 ηἠπιώδεις M. 10 εἴ τι] ἐτι M. 13 βούλεσθαι M. καθέλκειν] καθ-
 ἔλκ. . . M. 17 ἐκστάντι M. 18 τ' ἄλλα M. 19 κεκαθικῶς M.
 27 αὕτη M. 28 βεβήλους M. εἰς] πρὸς M. 33 inter φύσις et εἰς
 litura est trium quatuorve literarum capax. θύλη M. καὶ addidi ante
 ἀρετῆς.

καὶ κακίας ἔνεστι τὸ αὐτοκρατὲς ἐπίσης ἀμφοῖν, ἐκ παρα-
 λήλου ἀμφοτέρα τίθησιν, ἀρετὴν καὶ κακίαν ἐκάστω γένει
 προσμαρτυρήσασα, ἄνδρας μὲν σπουδαίους Καλάσιριν καὶ
 Θεαγένην καὶ Ὑδάσπην ἐνδείξασα, γυναῖκας δὲ Περσίναν
 5 καὶ Χαρίκλειαν. ἐπὶ κακίᾳ δὲ διαβοήτους πλείους μὲν
 γυναῖκας ἐλάττους δ' ἄνδρας ἀπέφηνε· πλείων γὰρ ἢ κακία
 τῷ γυναικίῳ φύλῳ ἐνέσπαρται. τὴν μὲν οὖν περὶ τὸ
 θεῖον εὐσέβειαν καὶ ὅπως χρηὴ παρεκκλίνειν τῶν ἐχθρῶν
 τὰς ἐπιβουλάς νομίμως τε τὴν ἄδικον βίαν ἀποθεῖσθαι
 10 καὶ ἀμύνεσθαι τοὺς κατάρξαντας καὶ ὡς φαρμάκῳ χρη-
 σθαι τῷ ψεύδει, ὅταν ἢ φίλους ἢ ἑαυτοὺς ὠφελεῖν προαι-
 ρώμεθα, μήτε ζημιοῦντες τὸν πέλας μήτε μὴν ἐπιτοκίᾳ
 τὸ ψεῦδος πιστούμενοι, ἀλλ' ἐν σοφίᾳ τοὺς λόγους οἰκονο-
 μεῖν καὶ φυλακτικὸν εἶναι καὶ τοῖς λόγοις χαρίεντα καὶ
 15 ὅσα εἶδη φρονήσεως διδάσκει σε ὁ Καλάσιρις, εὐχαρις μὲν
 ἐν ταῖς ὁμιλίαις, εὐβουλος δὲ ἐν τοῖς πρακτέοις, ἐν δὲ
 τοῖς ἀπόροις καὶ ταῖς ὀξείαις τροπαῖς τῆς τύχης εὐμήχα-
 νος. σωφροσύνην δὲ αὐτός τε ἐκδιδάσκει τὴν Ῥοδώπιν
 φρυγῶν καὶ Κνήμων Δημαιέτης τὸν ἄθεσμον ἔρωτα, πάν-
 20 των δὲ μάλιστα Θεαγένης τε καὶ Χαρίκλεια, ὧν ὁ μὲν καὶ
 πρὸς αὐτὴν τὴν ἐρωμένην σωφρόνως διέκειτο καὶ τῇ Ἀρ-
 σάκῃ μανικῶς ἐρώσῃ οὔτε θωπευόμενος ὑπεῖξεν οὔτε μὴν
 μαστιγούμενος, τῇ δὲ τοσοῦτον περιῆν τὸ τῆς σωφροσύνης,
 ὡς κὰν τοῖς ὑπνοῖς καὶ τοῖς ὄνειροις τὴν μετὰ τοῦ ἔραστοῦ
 25 ὁμιλίαν ἀπνήχeto. δικαιοσύνης δὲ πέρι αὐτοῖ τε ἡμῖν ἀγαθὸν
 ὑπόδειγμα ἔστωσαν, τὸν ἐκ τῶν σκύλων πλοῦτον ἡγού-
 μενοι ἀβέβηλον, καὶ οὐχ ἤμισα Ὑδάσπης, ἀνδρεία μὲν καὶ
 τύχῃ κρατῶν τῶν ἐχθρῶν, δικαιοσύνη δὲ τοῖς οἰκείοις
 ἀρκούμενος· ἀνδρείαν δὲ αὐτὸ τὸ ἐρωτικὸν ζεῦγος πικρᾷ
 30 τύχῃ ἀδιαστάτως περιπεσόν, τὴν δὲ ψυχὴν μὴ καταπεσόν

3 καλάσιριν M. 4 ὑδάσπιν M. περσίναν M. 5 καὶ τὴν Χαρί-
 κλειαν M. 6 πλείον M. 7 γυναικίῳ M. 8 παρεγκλίνειν M.

9 νομίμῳ τὴν M. ἀποθεῖσθαι M. 10 ἀμύνεσθαι M. 11 προαιρού-
 μεθα M. verborum structura turbata. 14 χαρίεντας M. 15 καλάσι-
 ρις M. 16 εὐβουλος M. πρακταίοις M. 18 ῥοδόπην M. 22 οὐ
 τ' ἠθωπευόμενος M. ὑπεῖξα M. 26 τὸν] τῶν M. 27 βέβηλον M.

29 verbum deest, velut παρίστησι, nisi fuit δικαιοσύνης δὲ αὐτοῖ et ἄν-
 δρείας δέ. 30 περιπεσόν M. καταπεσόν M.

μηδέ τι δουλοπρεπέες ἐνδειζόμενον. οὕτω τῶν τεσσάρων
γενικῶν ἀρετῶν οἷον ἀρχέτυπος πίναξ ἢ βίβλος προτέθει-
ται. δείκνυσι δὲ καὶ τοὺς ἔχοντας βίον ἐπίμωμον, ἅμα
τε τὴν κακίαν ὡς εἰκὸς στηλιτεύουσα καὶ εἰς ὃ τι τέλος
καταλήγει δεικνύουσα. βοᾷ γὰρ ἡ ἱστορία μόνον οὐχὶ 5
φωνὴν ἀφιεῖσα τοῖς γράμμασιν, ὡς εἴ τις παρορᾷ δικαιο-
σύνην καὶ μὴ προσήκοντα πλοῦτον καὶ κόρην περιεργάζε-
ται, τὰ τοῦ Τραχίνου καὶ τὰ τοῦ Πελώρου καὶ τὰ τῶν
βουκόλων πείσεται δυστυχήματα· εἰ δὲ τις δολοπλοκίας
συρράπτει κατὰ τοῦ πέλας, ὁράτω Θίσβην καὶ ξίφος Θυά- 10
μιδος κατὰ τῶν σπλάγχων αὐτῆς διωθόμενον, καὶ Κυ-
βέλλην καθ' ἐαυτῆς τὸ δηλητήριον συγκεράσασαν, καὶ τὸ
τοῦ Ἡσιόδου πληρούμενον ὅς κακὸν ἄλλῃ τεύχων ἐῶ
κακὸν ἤπατι τεύχει. κἂν τις γυνὴ τὰ τοῦ ἀνδρός
λέκτρα λανθάνειν ἐθέλη, Ἀρσάκης ἐπισκοπεῖτω τοὺς ἔρω- 15
τας εἰς ἀγχόνην ἄτιμον καταλήξαντας. εἰ δὲ κατὰ τῶν
δεσποτῶν γίνεται τις ἐπίβουλος, Αἰθιοπικὸν βέλος ὡς ὁ
Ἀχαιμέτης ἴσως οὐ φεύζεται, μηδ' ἀμνήμων ὡς Ὀροονδάτης
φανείης, ἵνα μὴ αἰσχροῦς ἠττηθῆς. ἀλλὰ καὶ ἀδικούμενος
στέργε καὶ φέρε γενναίως τὰ τῆς τύχης ἀνόμαλα, μετὰ 20
Θεαγένους καὶ Χαρικλείας κακοπαθῶν, ὅπως ἔχῃς τὸ τέλος
πολύλοβον. οὕτω μὲν εἴσω τῶν τῆς ἱστορίας πυλῶν ἡμᾶς
ἢ λόγος εἰσήγαγεν ἠθοποιῶν καὶ τὴν λαμπρὰν ἀμπε-
χόνην τῆς κόρης διάρσας, ἣν διὰ τοὺς ἐπιβουλεύοντας
ἠμφιάσατο, τὸν ἐνδοθεν ἱερὸν χιτῶνα ὑπέδειξε. καιρὸς 25
δὲ ἤδη καὶ τοῦτον ἀναπετάσαι καὶ ἀφραϊφνῆς τὸ κάλλος
ἐνδείξασθαι. Χαρίκλεια σύμβολόν ἐστι ψυχῆς καὶ τοῦ
ταύτην κοσμοῦντος νοός· κλέος γὰρ καὶ χάρις νοῦς ἐστὶ
συνημμένους ψυχῆ. οὐ διὰ τοῦτο δὲ μόνον τὸ ὄνομα σύν-
θετον, ἀλλ' ὅτι συντίθεται κλέος τῷ σώματι, μία μετ' 30
αὐτοῦ γινομένη ὑπόστασις. ἐκδηλοτέρως δὲ τοῦτο γνοίης

1 μηδέ τι] μηκέτι M. 2 προτέθειται M. 3 σχόντας M. 4 εἰκῶς M.
8 τὰ addidi ante τοῦ Πελώρου et τῶν ante βουκόλων. 9 δυστυχή-
ματα] διηγῆματα M. 11 κυβέλλην M. 12 δηλητύριον M. 13 τεύ-
χει ὦ M. cf. Anth. Pal. XI 183, 5. 15 μαίειν? 19 φανείης et ἠττη-
θείς M. ἐσχροῦς M. 20 ἀνόμαλα M. 21 ἔξῃς τέλος M. 23 ἠθο-
ποιῶν] τὸ ἠθος κοσμών M. 24 ἐπιβουλεύοντι φιάσατο M. 29 συνη-
μένους M. 30 συντίθ κ ὠματι M. 31 γνοίης τ
νό . . μονάδας M. deest ἄν.

τὰς τοῦ ὀνόματος μονάδας ἀριθμήσας εἰς ἑπτὰ ποσο-
 μένας καὶ ἑβδομήκοντα καὶ ἑπτακόσια. ἐπειδὴ γὰρ ὁ
 ἑβδομος ἀριθμὸς μυστικός ἐστι καὶ παρθένος καὶ σεπτὸς
 ἐν τοῖς ἀριθμοῖς καθὼς ἢ τῶν Ἰταλῶν ἐρμηνεύει φωνή,
 5 εἰκότως ἢ κλήσις ἐν ταῖς μονάσι καὶ ταῖς δεκάσι καὶ ταῖς
 ἑκατοντάσι τῆς ἑβδόμης σημασίαν τετήρηκε διὰ μὲν τῶν
 ἑπτὰ ἑκατοντάδων σημαίνουσα τὸ σεβάσμιον καὶ τέλειον,
 διὰ δὲ τῶν ἑπτὰ δεκάδων αὐτὴν τὴν ψυχὴν, ταῖς τελείαις
 τέσσαρσιν ἀρεταῖς κοσμοῦσα τὸ τρισμερὲς· τέσσαρες γὰρ
 10 δεκάδες ταῖς τριοὶ συντιθέμεναι πληροῦσι τὰ ἑβδομήκοντα.
 ἢ μέντοι ἀπλῆ ἑβδομάς τὸ σῶμα δηλοῖ, ᾧ συνάπτεται ὁ
 νοῦς, διὰ μέσης ψυχῆς τὴν πενταδικὴν αἴσθησιν ἔχων
 καὶ τὴν ὕλην καὶ τὸ εἶδος ἐξ ὧν γέγονεν. ἐξ Αἰθιοπίων
 δὲ τίκεται ἢ Χαρίκλεια· ἐκ τῶν ἀφανῶν γὰρ ὡς ἀπὸ σκό-
 15 τους εἰς φῶς ὁ ἄνθρωπος πρόεισι καὶ εἰς τὸν τῆδε βίον
 ὡς εἰς Ἑλλάδα κομίζεται. καὶ Χαρίκλῆς ταύτην τρέφει
 ὁ πρακτικὸς βίος, διδάσκων αὐτὴν ὀπιστεύειν τὰ πάθη καὶ
 τῆς ἀνδρείας καὶ σωφροσύνης ὡς Ἀρτέμιδος εἶναι θερά-
 πειναν· ὀπιστοβόλος γὰρ καὶ παρθένος ἢ Ἄρτεμις. εἰ δὲ
 20 κοινωνοῦσιν αἱ κλήσεις ἀμφοῖν, μηδὲν τι θοροβηθῆς· καὶ
 ἢ πρακτικὴ γὰρ ἀρετὴ οἰκεία ἐστὶ τῆς ψυχῆς καὶ χάριν
 καὶ κλέος αὐτῇ προξενεῖ. ἀλλ' ὅταν ἀφείσα τὸ ζεύγος
 τῶν μόσχων τὸ ταύτην κομίζον καὶ πυρφοροῦσα τὸν ναὸν
 καταλάβῃ καὶ Θεαγένην θεάσῃται, πάντων ἐπιλανθάνεται
 25 καὶ ὄλον ἀρρήτως τὸν ποθοῦμενον ἐν τῇ ψυχῇ ἐγκολπίζε-
 ται. σύνες ὃ τι σοι λέγει τὸ αἶνιγμα. ὅταν ἢ ψυχὴ τῆς
 ὕλικῆς δυάδος ὑπερέτερα γένηται, τότε ὁ ἔξωθεν ἡμῖν
 προσγιγόμενος τῆς θεολογίας νοῦς καὶ πρὸς θεὸν τοῦ γέ-
 νους ἀνάγων τὴν ψυχὴν ὁρᾶται αὐτῇ χαριέστατος, δεχό-
 30 μενος μὲν τὴν τοῦ πόθου λαμπάδα, ἐνείεις δὲ αὐτῇ τὸν
 ἔρωτα τῆς ὑψηλῆς ἐπιγνώσεως. ὕφ' οὗ πλησθεῖσα καὶ
 μέθην μεθυσθεῖσα τὴν σώφρονα καὶ γεγονυῖα ὡς εἰπεῖν
 ἐρωτόληπτος καταφρονεῖ μὲν συνήθων, ἀλογεῖ δὲ τοῦ σώ-

2 ἑπτὰ . . . ἐπειδὴ M. 5 ταῖς addidi ante δεκάσι. 6 τετήρη . .
 διὰ M. 7 τὸ M. 9 τέσσαραις M. 10 συντιθέμεναι M.
 12 ἔστω M. 20 κλήσεις M. μηδὲν τοι θοροβηθῆς M. 21 πρακτικὴ M.
 ἐστὶ τῆς] ἐστὶν αὐτῆς M. 22 αὐτὴν M. 24 ἐπιλανθάνηται M.
 26 malim σύνες δὲ vel καὶ σύνες. 27 διάδος M. ὑπερέτερος M.
 ἡμῖν versui suprascriptum ab eadem manu. 30 λαμπάδα M.

ματος, πρὸς μόνον δὲ τὸ φιλούμενον συννεύει τὸ φρόνημα.
καὶ οὕτως ἀναρπασθεῖσα ὑπὸ τοῦ ποθομένου καταλαβεῖν
ἐπιέγεται τὴν πρώτην εὐγένειαν, καὶ ἢ πρὶν σοβαρὰ καὶ
τοὺς ἔρωτας διαπτύουσα ἔεται πρὸς Θεαγένην αὐτόμολος,
ἢ δὲ Ἄρτεμις οὐ κολύει τὴν ἀρπαγὴν, ἀλλ' ὀρῶσα τὴν ζακο- 5
ρον παρθένον πληγὴν ἐρωτικὴν δεξαμένην ἀνέχεται. νυμφο-
στολεῖ δὲ ταύτην ὁ γέρον Καλάσιρις ἔργῳ καὶ λόγῳ κοσμού-
μενος. εἴη δ' ἂν οὗτος ὁ πρὸς τὰ καλὰ σύρων καὶ πρὸς
τὰς τῆς Θεολογίας τελετὰς τὴν ψυχὴν ἀνάγων διδάσκαλος·
ἔσται γὰρ σύμβουλος ἐν τοῖς πρακτέοις καλός, διὰ τῆς 10
ἄλλης καὶ τῶν βιωτικῶν κυμάτων διαβιβάζων ἀκίμονα
τὴν ψυχὴν. κὰν Τραχῖνος ἐπιβουλεύη, ἢ τραχεῖα τῶν
παθημάτων στάσις, ἢ εὐβουλία τοῦ Καλασίριδος ἀντι-
πράξεται. ἀλλὰ μέχρι πότε συνοδίτης καὶ συνοδοίπορος
γενήσεται; ἕως ἂν παρέλθῃ τῆς ἀγνοίας τὴν Αἴγυπτον. 15
προκόψασαν δὲ ἤδη καὶ φρυγοῦσαν μὲν θάλατταν, λαθοῦσαν
δὲ καὶ ληστῶν ἐπιβουλὰς ὁ μὲν διδάσκαλος μεταστήσεται,
καθ' αὐτὴν δὲ ἢ ψυχὴ ἐντροφᾶ τοῦ ποθομένη συνομιλεῖν.
ἢ δὲ ἡδονὴ ἢ σαρκικὴ ὡς Ἀρσάκη ἐπιβουλεύσει μαστρο-
πὸν ἔχουσα ὡσεὶ Κυβέλλην τὴν αἰσθησιν, κούσασαν τὰ βέλη 20
τῶν προσβολῶν καὶ τοξεύουσαν τὸν λογισμὸν καὶ εἰς ἑα-
τὴν τὸ θεωρητικὸν ὑφέλκουσαν, ἵνα μοιχευθῇ τὰ νοήματα.
ἐνταῦθα τὸ ἀνδρεῖον λῆμα στομούσθω μᾶλλον καὶ τῇ
καμίνῳ τῶν πειρασμῶν ἐμβληθῆτω. ἢ παντάρβη ταύτην
διατηρήσει ἀλώβητον. παντάρβη δὲ ἢ τὸ πᾶν ταρβοῦσα 25
ἦτοι φοβουμένη ἔστιν, ἀνίπτεται δὲ τὸν εἰς Θεὸν φόβον·
Θεὸς γὰρ τὸ πᾶν. κὰν κεράσῃ σνκοφαντίας δηλητήριον ἢ
μαστροπὸς, μᾶλλον φθαρήσεται, καὶ οἱ ἐπιβουλεύοντες

2 ἀναρπασθεῖσα καὶ ὑπὸ M. 5 κολύει M. 6 desunt sex septemve
literae. inserui παρθένον. 7 γέρον . . λ σειρω καὶ λόγῳ κοσμου-
μένην M. 9 τὰ τῆς Θεολογίας τέλειος M. 10 πρακταίοις M. 11 δια-
βιβά τὴν M. 12 ἐπιβουλεύει M. τῶν π στά-
σις M. 14 πότε] τότε M. συνοδίτης] . . μπότης M, ut videtur.
15 ἀγνείας M. 16 προκ . . ασαν M. malim προκοψάσης δὲ ἤδη καὶ φυ-
γοῦσης et λαθοῦσης. 18 post ψυχὴ videtur excidisse γενομένη. proxima
videntur ita scribenda esse, ἐντροφᾶ τῇ τοῦ ποθομένου συνομιλία.
19 μαστροπὸν M. 20 κυβέλλην M. τὰ] . . M. 21 εἰς] . . . M.
22 τὸ] . . M. 24 ἐμβληθῆ . . παντάρβη M. ταύτην] vox corrupta.
28 μαστροπὸς M.

σπίσιν αὐτοῖς ὀλετῆρες γενήσονται, καὶ Κυβέλλη τεθνήξεται
 κερνώσα τὸ φάρμακον, καὶ Ἀρσάκης τὸ ἄχος ἀρθήσεται
 καὶ βρόχῳ ἀποφθαρήσεται, καὶ Ἀχαιμένης τὸν πονηρὸν
 λογισμὸν τὸ ἄχος ἐκμένειν καὶ οὗτος οἰγήσεται. ἢ δὲ
 5 ψυχὴ δορυφορουμένη πρὸς τὴν ἰδίαν πατρίδα πορεύσεται
 καὶ δοκιμασθήσεται μὲν τῇ ἐσχάρῃ· ἐκάστου γὰρ τὸ ἔργον
 ὁποῖόν ἐστι τὸ πῦρ δοκιμάσει· φανεῖσα δὲ

1 σπῖσιν ἑαυτοῖς M. κυβέλλη M. 2 κερνώσα M. 3 τὸν —
 οἰγήσεται] verba corrupta. 6 αἰσχάρα M. ἑκάστου^ω M. ου a secunda
 manu. 7 ποῖον M.

R. HERCHER.

III 64, 2 *iura tribunorum plebis* der Veron., *iura plebis* die Vulg. Der Zusammenhang spricht entschieden für das erstere.

III 65, 6 *urbano quoque otio foris omnia tranquilla esse affirmantes, per discordias civiles externos tollere animos.* So die Vulg. Madvig (Emend. S. 85) wollte das *quoque* an seine richtige Stelle hinter *foris* gesetzt wissen, noch besser lässt es der Veron. ganz weg.

IV 12, 9 *qui cum nullum momentum annonae fecisset.* Diese Lesart der meisten Ausgaben bestätigt der Veron. Die *libri Nicom.* haben vor *nullum* ein unverständiges *ut*.

IV 13, 8 *rem conperitam ad senatum defert.* Diese Lesart des Veron. ist dem *refert* der *libri Nicom.* bei weitem vorzuziehen, da es sich um eine Anzeige bei dem Senat handelt. So conjiicierte schon Madvig zu Ussing S. XXII.

IV 25, 4 *magna clades hominum pecorumque perniciē accepta. Famem quoque ex pestilentia morbo implicitis cultoribus agrorum timentes in Etruriam frumenti causa misere.* Durch die gesperrt gedruckten, nur im Veron. sich findenden Worte wird erst der erwartete Gegensatz und der Fortschritt der Handlung deutlich.

V 5, 4 *illud quod proprie ad milites pertinet, quibus boni tribuni plebis stipendium extorquere voluerunt, nunc consultum repente volunt, quale est?* Dies die Lesart des Veron.; die schlechtere Classe der Nicomachianischen Recension schiebt vor *stipendium* noch ein unverständiges *cum* ein, welches Madvig in *tum* änderte.

VI 3, 8 *ni praecones . . . parci inermibus iussissent nec praeter armatos quemquam violari* der Veron. Alle übrigen: *inermi.* Der Plural ist hier allein an der Stelle.

Berlin.

I. F. FISCHER.

Nachtrag zu S. 383.

Herr Prof. Jacob Bernays macht mich darauf aufmerksam, dass es, 'um die Mysterienforscher vor Schaden zu bewahren', gerathen sein dürfte, daran zu erinnern, dass S. 383, 10 τῷ μουσικῷ ζῆματι λέγοντι διὰ τοῦτο νεάνιδες ἡγάπησάν σε sich auf den dritten Vers des ersten Capitels des Hohen Liedes Salomonis bezieht. Ebenderselbe bemerkt, dass S. 384, 10 die Phrase ὡς φαμάκῳ χρῆσθαι τῷ ψείδει aus Plato Rep. III p. 382^c entlehnt ist.

R. H.